

BẮT ĐẦU MÙA CHAY THÁNH = THỨ TƯ LỄ TRO

⇒ Bấy giờ Chúa phán: Các ngươi hãy thật lòng trở về với Ta trong chay tịnh, nước mắt và than van. Hãy xé tâm hồn, chớ đừng xé áo các ngươi. Hãy trở về với Chúa là Thiên Chúa các ngươi, vì Người nhân lành và từ bi, nhân nại, giàu lòng thương xót và biết hối tiếc về tai hoạ. Biết đâu Người sẽ trở lại, sẽ hối tiếc và sẽ ban lại phần phước để có của lễ hiến tế dâng lên Chúa là Thiên Chúa các ngươi? Hãy thổi kèn lên khắp Sion, hãy ra lệnh ăn chay, triệu tập một đại lễ, quy tụ dân chúng, ra lệnh mở đại hội, tập họp các bô lão, quy tụ các thiếu nhi và các trẻ còn mẵng sữa. Tân lang hãy ra khỏi nhà, và tân nương hãy ra khỏi phòng. Các tư tế là những kẻ phụng sự Chúa, hãy đứng giữa cửa chính và bàn thờ mà than khóc và kêu lên rằng: Lạy Chúa, xin thương xót dân Chúa, xin đừng để cho cơ nghiệp Chúa phải hổ thẹn, đừng để các dân tộc thống trị nó. Tại sao thiên hạ dám nói rằng: “Chúa của chúng ở đâu?” Chúa đã nhiệt thành với xứ sở Người và đã tha thứ cho dân Người. (Jo 2:12-18)

⇒ Anh em thân mến, chúng tôi đây là sứ giả của Đức Kitô, chính Thiên Chúa nhờ chúng tôi mà khích lệ anh em. **Nhân danh Đức Kitô, chúng tôi năn nỉ anh em hãy làm hoà cùng Thiên Chúa.** Đáng không hề biết đến tội lỗi thì Thiên Chúa đã làm Người thành thân tội vì chúng ta, để trong Người, chúng ta được trở nên sự công chính của Thiên Chúa. Với tư cách là những cộng sự viên của Người, chúng tôi khuyên anh em đừng nhận lấy ơn của Thiên Chúa một cách vô hiệu. Quả thật Chúa phán: *“Dịp thuận tiện đến rồi, Ta đã nhậm lời ngươi, vào ngày giải thoát, Ta đã cứu vớt ngươi”*. Bấy giờ là cơ hội thuận tiện, giờ đây là ngày cứu thoát. (2Cr:5:20 - 6, 2)

- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: ***“Các con hãy cẩn thận, đừng phô trương công đức trước mặt người ta để thiên hạ trông thấy, bằng không các con mất công phúc nơi Cha các con là Đấng ở trên trời.***

Vậy khi các con bố thí, thì đừng thổi loa báo trước, như bọn giả hình làm ở nơi hội đường và phố xá, để cho người ta ca tụng họ. Quả thật, Ta bảo các con, họ đã được thưởng công rồi. Các con có bố thí, thì làm sao đừng để tay trái biết việc tay phải làm, để việc con bố thí được giữ kín và Cha con, Đấng thấu suốt mọi bí ẩn, sẽ trả công cho con. “Rồi khi các con cầu nguyện, thì cũng chớ làm như những kẻ giả hình: họ ưa đứng cầu nguyện giữa hội đường và các ngã đường, để thiên hạ trông thấy. Quả thật, Ta bảo các con rằng: họ đã được thưởng công rồi. Còn con khi cầu nguyện, thì hãy vào phòng đóng cửa lại mà cầu xin với Cha con, Đấng ngự nơi bí ẩn, và Cha con, Đấng thấu suốt mọi bí ẩn, sẽ trả công cho con. “Khi các con ăn chay, thì đừng làm như bọn giả hình thiếu não: họ làm cho mặt mũi ủ dột, để có vẻ ăn chay trước mặt người ta. Quả thật, Ta bảo các con, họ đã được thưởng công rồi. Còn con khi ăn chay, hãy xức dầu thơm trên đầu và rửa mặt, để thiên hạ không biết con ăn chay, nhưng chỉ tỏ ra cho Cha con, Đấng ngự nơi bí ẩn, và Cha con thấu suốt mọi bí ẩn, sẽ trả công cho con”.(Mt:6,1-6. 16-18)

+> "***Nhân danh Đức Kitô, anh chị em hãy làm hòa lại với Thiên Chúa***" (2Cr. 5:21)

- Anh oi... hic hic hic... em khổ lắm! hic hic hic... em quá đau khổ! hic hic hic... -
Há? Chuyện gì đã xảy ra?

+ Tiếng khóc nức nở bên đầu kia dây điện thoại làm tôi lo âu không ít. Mới 10g sáng, đang làm việc tại văn phòng. Sau hơn 1 phút xụi đầu thương như chưa bao giờ xảy ra một biến cố quan trọng như vậy, tiếng nói thì thào trong uất nghẹn:

- Anh ơi, chắc em chết... gia đình tan nát... các con của em... cả đời của gia đình em... đến đây là tan vỡ...

+ Bỏ một cuộc hẹn không kém quan trọng, tôi bay ngay đến gặp gia đình mà tôi coi và được coi như ruột thịt. Quả là một biến cố trầm trọng có thể đưa đến đổ vỡ hoàn toàn : vợ chồng có thể phải ly dị - con cái có thể phải phân chia - nếp sống an vui hạnh phúc gia đình trong hơn 30 năm nay có thể phải tan như mây khói... Đó là chưa nói đến án mạng có thể đã xảy ra...

+ Tôi "ép" hai em (chồng và vợ) bỏ mọi công việc - tạm gửi mấy đứa con rất dễ thương nhờ ông bà nội&ngoại chăm sóc, rồi cùng đi với tôi "ngắm trời ngắm biển..." Sau hai ngày "đi chơi giải trí", vợ chồng đã nắm tay nhau làm hòa. Và trong một thánh lễ cuối ngày thứ hai, 3 chúng tôi đã nắm tay nhau cùng đọc chậm rãi, thật tình, bao trùm cả bầu không khí yêu thương hòa điệu giữa Thiên Chúa với chúng tôi, giữa mỗi người trong chúng tôi với nhau, câu kinh tuyệt vời : "Lạy Cha chúng con ở trên trời..."

+ Gia đình đã làm hòa với nhau, làm hòa với Thiên Chúa; và nếp sống an vui hạnh phúc của những năm tháng vừa qua lại bắt đầu. Bước đầu còn ngờ ngợ, nhưng rồi "thời gian là liều thuốc bổ" cộng thêm niềm vững tin vào "hồng ân Thiên Chúa luôn luôn tràn đầy cho những ai chân thành kêu xin Người", gia đình giờ đây sống trong niềm vui chan chứa tình yêu.

Cầu xin Thiên Chúa Tình Yêu bảo toàn và tăng trưởng niềm an vui hạnh phúc Chúa đã khằng ban cho gia đình chúng con - AMEN.

Trong các bài suy niệm trước, từ Chúa Nhật I mùa vọng đến Chúa Nhật I mùa thường niên - Đức Giêsu chịu phép rửa, chúng ta đã hình dung phần nào "Con Người và tâm tính của Thiên Chúa":

+ Ngay khi tạo dựng con người "giống hình ảnh" Mình, Thiên Chúa đối xử với nhân loại như người Cha chăm sóc thương yêu người con : nào là đặt muôn loài muôn sự dưới quyền kiểm soát của con người, nào là cho con người hưởng mọi sự an vui hạnh phúc trong "Vườn Địa Đàng" = một danh từ mà đã hơn một lần chúng ta đã thốt lên để biểu lộ niềm vui thích thỏa mãn khi có dịp tham quan một cảnh vật tuyệt đẹp thấm đượm an vui hạnh phúc : "Trời ơi, như Vườn Địa Đàng!"

+ Sau khi loài người "như đứa con hoang đường xa rời nhà Cha", Thiên Chúa vẫn tìm mọi cách lôi kéo, khuyến dụ, dụ dỗ con người "nổi lại tình yêu".
+ Suốt bộ Cựu Ước, chúng ta tìm thấy "Con Người và tâm tính của Thiên Chúa" như một người Cha tìm con, mong muốn đem con về hưởng lại an vui hạnh phúc nguyên thủy: khi thì dọa nạt răn đe, lúc thì thở than phàn nàn, khi thì "thôi đành im hơi lặng tiếng mong chờ", lúc thì bày tỏ tình yêu thương như "tỏ tình với tình nhân" [xin xem tiên tri Ezechiel, Jeremia, Osée... để thấy Thiên Chúa "tỏ tình" như thế nào với dân Người].

+ Thế nhưng, loài người cứ như "đưa con nít" lúc thì nũng nịu, khi thì giận dỗi, khi thì oán trách, lúc thì "ngựa theo đường cũ"... Thiên Chúa vẫn theo đuổi mỗi tình, mặc dù lắm lúc như muốn... đoạn tuyệt.

+ Bằng mọi phương cách, Thiên Chúa nẩy ra sáng kiến kỳ diệu: "đến-ở-với-chúng-ta" = bằng xương bằng thịt, bằng những ái ó hỉ nộ của con người = để đồng hành với loài người, may ra "dụ khí" được loài người nối lại mỗi tình ban đầu chẳng!
== Từng bước một, chúng ta sẽ theo dõi (trong các bài suy niệm Mùa Chay) Thiên Chúa-làm-người thực hiện kế hoạch "tung mề lưới tình yêu" cuối cùng nhằm lôi kéo hết mọi người quay đầu trở lại với mỗi Tình ban đầu = giao hòa yêu thương với Đấng thường tự xưng là "Thiên Chúa hay ghen tương, không muốn một tình nhân nào phải hư mất".

Chúng ta bước vào Mùa Chay. Nghi thức "xức tro trên trán" chỉ là để nhắc lại cho mỗi người chúng ta nhận thức chân tính của mỗi một chúng ta : là tạo vật từ hư vô (ex nihilo) - không hơn không kém - mà Thiên Chúa Tình Yêu đã tạo dựng để san sẻ mỗi tình trong lối sống an vui hạnh phúc vĩnh cửu, nhưng chính chúng ta đã đơn phương "ly thân ly dị" Tình Yêu đó, rồi mang hậu quả là sẽ phải muôn đời "trở về

lại với bụi đất", mỗi tình giao hảo với Đấng Tạo Thành muôn đời tan vỡ *nếu* chúng ta không chịu ngã tay đón nhận cánh tay tha thứ và "*trở về nguồn cội*" chan hòa tình yêu của Thiên Chúa thì, bụi tro vẫn trở về tro bụi, bây giờ và mãi mãi...

Liệu Anh, Chị, Em, Tôi, mỗi người chúng ta có sẵn lòng và đủ can đảm "nắm tay nhau và cùng bắt tay giao hòa yêu thương với Thiên Chúa", đáp ứng lời mời mọc, câu tỏ tình chan chứa tình yêu của "Đấng đã yêu thương ta trước" không? Và cũng không quên mỗi anh chị em **nhất quyết** "nắm chặt tay nhau" làm hòa, tha thứ, chân thành yêu thương nhau không?

Trong niềm "Vui Mừng và Hy Vọng", chúng ta cùng cầu chúc và chào hỏi nhau:
"CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA! - LUÔN LUÔN!"

== Trọn vẹn MẾN CHÚA – YÊU NGƯỜI.

